

30 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2020
† ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

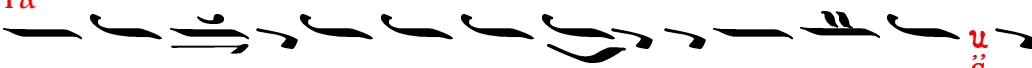

Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς ἀποτομῆς τῆς τιμίας κεφαλῆς Ἰωάννου τοῦ προδρόμου· Ἀλεξάνδρου (†340), Ἰωάννου (†595), Παύλου (†784) πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως.

ᾠχος γ΄. Ἐωθινὸν α΄.
(τυπικὸν 29ης Αὐγ. § 5).

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ
Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

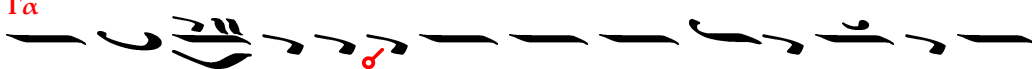

ᾠχος Γα φ

ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μι ιν ευ

λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου
 ου

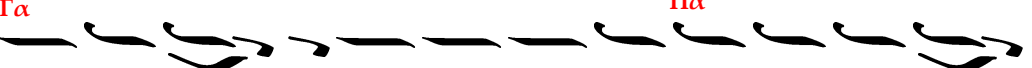

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μι ν ευ λο

γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ

ρι ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ
Τὸ Ἀναστάσιμον.

υ φραι νεσθωτα ου ρα νι α α γα λ λι α σθω

τα ε πι γει ει α ^{Γα} ο τι ε ποι η σε κρα τος εν βρα
 χι ο νι αυ του ^{Πα} ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα να
 α τω τον θα α να α τον ^{Γα} πρω το το κοστων νε κρων ε γε
 νε το ^{Πα} εκ κοι λι ας Α δου ε ρυ σα το η μας ^{Πα}
 και πα ρε σχε τω κο ο σμω το με γα ε ε λε ε
 ος

Δόξα.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου.

Ἦχος Δι-θ

Μνη η μη δι και ς μετ εγ κω μι ι ι
 ων ^Δ σοι δε αρ κε σει η μαρ τυ ρι α τς Κυ ρι ς
 Προ οδρο με ^θ α νε δει χθης γαρ ον τως και Προ φη
 των σε βα σμι ω ω τε ρος ^Δ ο τι και εν ρει
 θροις βα πτι σαι κα τη ξι ω θης τον κη ρυτ το μενον ^θ
 ο θεν της α λη θει ας υ περ α θλη σας χαι αι αι
 αι αι αι ρων ^θ ευ ηγ γε λι σω και τοις εν α δη
 Θε ον φα νε ρω θεν τα εν σαρ κι τον αι ρον τα

την α μαρ τι αμ τσ κο ο ο σμσ και πα ρε χοντα
η μιν το με γα ε ε ε λε ος

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Π αν τα υ περ εν νοι αν παν τα υ περ εν δο ξα
τα σα Θε ο το κε μυ στη ρι α τη α γνει α εσφρα
γι σμε ε νη και παρ θε νι α φυλατ το με ε νη
Μη τηρ ε γνω σθησα ψευ δης Θε ον τε κου σα α λη
θι νον αυ τον ι κε τευ ε σω θη ναι τας ψυ χας η
μω ω ων

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Γα ρ

Χ ρι στος εκ νε κρων ε γη γερ ται η α παρ χη των
κε κοι μη με ε νων ο πρω το το κος της κτι σε ως
και δη μι ουρ γος παν των των γε γο νο των την
κα τα φθα ρει σαν φυ σιν του γε ε νους η μων εν ε
αυ τω ω α νε και νι ι σεν ουκ ε τι θα να τε κυ ρι

ευ εις ο γαρ των ολων Δε σπο της το κρατος σου κα
τε ε λυ υ σε

Δόξα.

Σαρ κι του θα να του γευ σα α με νος Κυ ρι ε
το πι κρον του θα να του ε ξε τε μες τη ε γερ σει ει σου
και τον αν θρωπον κατ αυ του ε νι σχυ σας της αρ
χαι ασ κα τα ρας την ητ ταν α να κα λου με ε νος ο υ
πε ρα σπι στης της ζω ης η μων Κυ υ ρι ε δο ο
ξα σοι

Και νυν. Θεοτοχίον.

Σε την με σι τευ σα σαν την σω τη ρι αν του
γε ε νους η μων α νυ μνου μεν Θε ο το ο κε Παρ θε ε
νε εν τη σαρ κι γαρ τη εκ σου προ σλη φθει ση ο Υι
ος σου και Θε ος η μων το δι α σταυ ρου κα τα δε ξα
α με νος πα α θος ε λυ τρω σα το η μας εκ φθο
ρας ως φι λα αν θρω πος

Μετά την β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Τ^{Γα} ο α να λ λοι ω το ον το της Θε ο ο τη τος και
το ε κου σι ο ον πα θος σου Κυ υ ρι ε ^Δ_{δλ} εις ε
αυ τον κα τα πλα γεις ο Α δη σε πω δυ ρε ε το ^Π₉ τρε μω
την του σω μα το ος μη φθα ρει σαν υ πο ο στα σιν ^Δ_{δλ} βλε
πω τον α ο ρα α τον μυ στι κως πο λε μουν τα με ^ν_{δλ} δι
^{Γα} ο και ους κα τε χω κραυ γα ζου σι δο ξα Χρι στε τη α
να στα α σει ει σου ^Γ₂₂

Δόξα.

Τ^{Γα} ο α κα τα α λη πτο ον το της σταυ ρω ω ω
σε ως και α νε ρ μη νευ το ον το της ε γε ερ σε ως ^Δ_{δλ}
^{Πα} θε ο λο γου μεν οι πι στοι α πο ρρη τον μυ υ στη ρι ι
ον ^Π₉ ^{Γα} ση με ρον γαρ θα α να το ος και ο Α δης ε
σκυ υ λευ ται ^Δ_{δλ} γε νος δε αν θρω πι ι νον α φθα ρ σι
α αν εν δε δυ ται ^ν_{δλ} ^{Γα} δι ο και ευ χα ρι ι στως κραυ γα
ζο μεν δο ο ξα Χρι στε τη α να στα α σει ει
σου ^Γ₂₂

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τ^{Γα} ον α κα τα ληπτο ον και α πε ρι ι γρα πτον ^Δ_Ω
^{Γα} τον ο μο ου σι ο ον Πα τρι και Πνε ευ μα τι ^{Νη} ^{Πα} ^Δ_Ω εν τη
γα στρι σου μυ στι κως ε χω ρη σας Θε ο μη τωρ ^Π₉
^{Γα} μι αν και α συ γχυ το ον της Τρι α δος ε νε ερ γει αν
^Δ_Ω εγ νω μεν τω το κω ω σου εν τω κο σμω δο ξα ζε
σθαι ^ν_Ω δι ο και ευ χα ρι στως βο ω μεν σοι ^υ₉ χαι
αι ρε η Κε χα ρι τω με νη ^Γ_Ω

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος ^Λ₉ — Κε ρ

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ ^υ₉
Τ ων Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη
ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεντα ^υ₉ τθ θα να α
τθ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα ^υ₉ και εξ α δθ
παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα ^υ₉

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Τι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρου σι ω μα θη
τρι αι κιο να τε ο α ζραπτων εν τω τα φω Α
γγε λος προ σε φθε γγε το ταις μυ ρο φο ροις ι δε τε υ
μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ γαρ ε
ξα νε ε στη τσ μνη μα α τος

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Λι ανρω ι μ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη
μα σθ θρη νο λο γσσαι αλλ ε πε στη προς αυ τας ο
Α γγε λος και ει ει πε θρη νσ ο και ρος πε παυ ται
μη κλαι ε τε την α να στα σιν δε Α πο στο λοις ει ει
πα α τε

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Μυροφοοροι γυναικες με τα μυρω
ελθσαι προς το μνημα σου σωτηρ εν η χσδν
το Αγγε ελθ προσ αυτα ασφθε γγο με εν τι με
τα νεκρων τον ζωντα λογιζεσθε ως Θεος
γαρ εξα νεεστη τμνη η μαατος

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευμα
τι

Προσκυνουμεν Πατερα και τον τσδτ
Υιον τε και το Ααγιον Πνευμα την αγιι
αν Τριααδα εν μι αατη ουσι ια συντοις
Σερα φειμ κραζοντες το Ααγιος Αγιος Α
γιος ει Κυριι ε

Και νυν και αι και εις τας αιωνων
αιωνων αμην

Ζωοδοοτην τε κσδσα ελυτρωσω Παρ
θε εν τον Αδαμα μαρτιας χαρμονην δε

τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα
ζω ης ^{ν'}₂₂ ι θυ νε προς ταυ την δε ^υ₉ ο εκ σαρ κω θεις
Θε ος και αν θρω ω πος ^υ₉

A λλη λϑ ï α A λλη λϑ ï α ^{ν'}₂₂ A λλη λϑ
ï α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^υ₉ (δεις)

Τὸ τρίτον

A λλη λϑ ï α A λλη λϑ ï α ^{ν'}₂₂ A λλη
λϑ ϑ ï ï α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος ^υ₉

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινού.

Ἦχος π̣ά̣ Κε ρ

E υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ^{ν'}₂₂ δι δα ξο ο
ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σϑ ^υ₉

T ων α γγε λων ο δη η η μος ^{ν'}₂₂ κα τε
πλα γη ο ρω ω ν σε ^{ν'}₂₂ ε εν νε ε κροι οις λο γι
σθε ε ε ε ντα ^υ₉ τϑ θα να τϑ δε Σω ω ω τερ ^{ν'}₂₂

την ι σχυν κα θε λο ο ον τα ^{ν'}₂₂ και συν ε ε αυ
τω ω τον A δαμ ε γει ρα ντα ⁶_υ₉ και εξ

α δὲ πάντας ἐλευθέρωσαν τὰ ^u₉

Εὐλογητός εἶ ἐὶ Κύριε ^{v'}₂₂ διδάξο ο

ὄν μετὰ ἀ ἀ ἀ δικαίωμα τὰ ἀ ἀ ἀ σθ ^u₉

Τιταμύρα σὺ μπάθως τοῖς δακρυσί ^{v'}₂₂ ὦ ὦ

μα ἀθητραὶ κίρνα ἀ ἀ ἀ τε ^u₉ ὁ ἀστρά

πτῶν ἐν τῷ ταφῷ Ἀ ἀγγελὸς ^{v'}₂₂ προσεφθέεγ

γε ἐτοταῖς μύροφο ο ο ο ροῖς ^u₉ ἰδέτε εὐ

μεις τὸν τὰ φονκαὶ ἠσθητε ^u₉ ὁ Σωτήρ

γὰρ ἐξάνε ἐ ἐστητῆ μνηη ματος ^u₉

Εὐλογητός εἶ ἐὶ Κύριε ^{v'}₂₂ διδάξο ο

ὄν μετὰ ἀ ἀ ἀ δικαίωμα τὰ ἀ ἀ ἀ σθ ^u₉

Λιι ἀνπρωϊ μύροφοροι ἐεδρά

μον ^{v'}₂₂ προστομνηη μα ἀ σθθη νο λο γῆ δ δ δ

σαι ^u₉ ἀλλ ἐπεστη πρὸς αὐτὰς ὁ ἀγγελὸς

καὶ εἰ εἰ εἰ εἰ πέ ^{v'}₂₂ θρη νθ ο ο καὶ ρο ὄς πεεπαυ

ται μὴ κλαίετε ^u₉ τὴν ἀναστάσιν δε ἀ

πο στο λους ει ει πα τε ^u₉

Eυ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ^{v'}₂₂ δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ ^u₉

Mυ ρο φο ροι γυ ναι αι αι κες με τα μν

ρων ελ θς ς ς ς σαι ^{v'}₂₂ προς το μνη η μα σθ

Σω ω ω ω τερ ^u₉ ε νη χον το αγ γε ε ε λθ

προς αυ τας φθε γγο με ε ε ε νθ ^{v'}₂₂ τι με τα α α νε

κρων τον ζω ω ω ν τα λο γι ζε σθε ^u₉ ως Θε

ος γαρ ε ξα νε ε ε στη τθ μνη η μα τος ^u₉

Δο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω ω και αι Α γι ω

Πνευ μα τι ^u₉

Προ σκυ νθ μεν Πα τε ε ε ρα και τον τθ

τθ Υι ο ο ο ον τε ^{v'}₂₂ και αι τω ω Α α γι ον

Πνε ε ε ευ μα ^u₉ την Α γι αν Τρι α α α δα εν

μι α τη ου σι ι ι ι α ^{v'}₂₂ συν τοις Σε ε ε ρα

φι μι κρα α ζον τες το Α α γι ος Α γι

ος ^u9 A γι ος ει Κυ υ ρι ε ^u9

K αι νυ υ υν και α ει και εις τας αι ω ω

ω ω να ας τωων αι ω ω νων α μην ^u9

Z ω ο δο την τε κς ς ς σα τον Α δαμ

α μαρ τι ι ι ι ας ^v22 ε ε λυ υ τρω ω σω Παρ

θε ε ε ε νε ^u9 χαρ μο νην δε τη Ε ε ευ α α

ντι λυ πης πα ρε ε ε εσ χες ^v22 ρευ σαν τα α α ζω

η ης ι ι θυ νε προς ταυ την δε ^u9 ο εκ

σς σαρκω θει εις Θε ος και α αν θρω πος ^u9

A λλη λς ι α Α λλη λς ς ι α ^v22 Α λλη

λς ι α α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^u9

Τὸ τρίτον.

A λλη λς ι α Α λλη λς ς ι α ^v22 Α λλη

λς ι ι α α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ^χ

ο ο ος ^u9

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις

ᾠτι ηὐλόγηταί Σου...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. ᾠχος γ´.

Ἐκπλήττων τῇ ὄρασει, δροσίζων τοῖς ῥήμασιν, ὁ ἀστράπτων Ἄγγελος, ταῖς Μυροφόροις ἔλεγε· Τὸν ζῶντα τί ζητεῖτε ἐν μνήματι; ἠγέρθη κενώσας τὰ μνήματα· τῆς φθορᾶς ἀλλοιωτήν, γνῶτε τὸν ἀναλλοίωτον· εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου! ὅτι τὸ γένος ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

ᾠχος Γα ϕ

Ἀντίφωνον Α

Τ ἦν αἰ χμα λω σι αν Σι ων συ ε ξει λου εκ
Βα βυ λω ω νος κα με εκ των πα θων προς ζω ην ελ
κυ σον Λο γε

Ε ν τω νο τω οι σπει ρον τες δα κρυ σιν εν
θε οις θε ρι ου σι στα χυ ας εν χα ρα α ει
ζω ι ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι πα σα α γα θο δω ρι α ως
Πα τρι ι και Υι ω ω συ να στρα α πτει εν ω

τα παν τα ζη και κι νει ται

Ἀντίφωνον Β'

Ε αν μη Κυ ρι ος οι κο δο μη ση οι κον των α

ρε των μα την κο πι ω μεν την δε ψυ χην σκε πον

τος ου δεις ημων πορθει ται αι την πο λι εν

Τ ου καρ που ου της γασ τρος τω πνευ μα τι υι ο ποι

η τως σοι τω Χρι στω ως Πα τρι οι Α γι οι παν το τε

ει σι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ωνων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι εν θε ω ρει ται πα σα

α γι ο ο της σο φι α ου σι οι πα σαν γαρ

κτι ι ι σιν αυ τω λα τρευ σω μεν Θε ος γαρ ως Πα

τρι τε και λο γω

Ἀντίφωνον Γ'

Ο ι φο βου με νοι τον Κυ ρι ον μα κα ρι οι τρι

βους βα δι ουν ται των εν το λων φαγονταιζω η

ραν γαρ παγκαρ πι αν

Κυκλωτης τρα πε ζης σου ευφρανθητι κα θο ρων

σου ποι με να αρχα τα εκ γο να φε ρον τα

κλαδουσα γα θο ερ γι ας

Δοξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Αγι ω Πνευμα τι ο πασ πλου τος της δο ξης

εξ ου χα ρις και ζω η πα ση τη κτι ι σει

Πατρι γαρ ανυμνεται και τω Λο γω

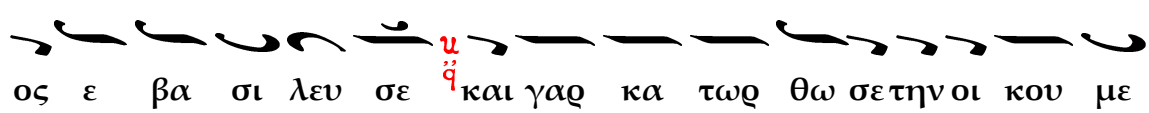

Τὸ Προκείμενον.

Ει πα τε εν τοις ε θνε σιν ο τι Κυ ρι

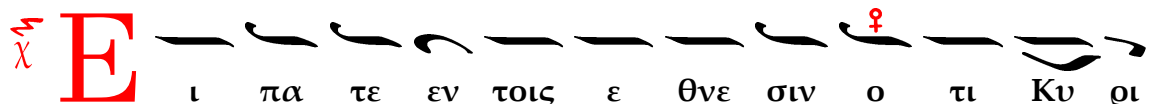
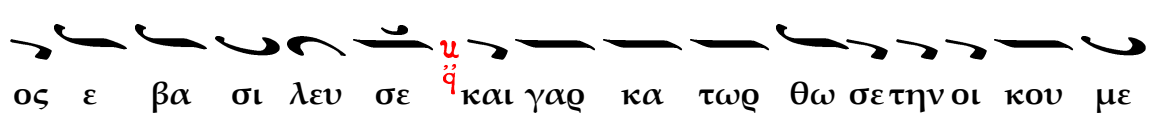

ος ε βα σι λευ σε και γαρ κα τωρ θω σετηνοι κου με

νην η τις ου σα λευ θη σεται

Στίχος α΄. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

 ι πα τε εν τοις ε θνε σιν ο τι Κυ ρι

 ος ε βα σι λευ σε και γαρ κα τωρ θω σετηνοι κου με

 νην η τισου σα λευ θη σεται

Στίχος β΄. Αναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.

 ι πα τε εν τοις ε θνε σιν ο τι Κυ ρι

 ος ε βα σι λευ σε και γαρ κα τωρ θω σετηνοι κου με

 νην η τισου σα λευ θη σεται αι αι

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

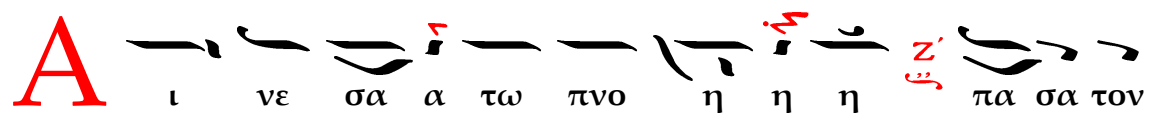

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος Δι-θ

 α α σα πνο η αι νε σα τωτον Κυ ρι ον

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

 ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον

 Κυ ρι ο ο ον

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ

ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν Α'

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (κη' 16-20).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ ἑνδεκα μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. Καὶ ἰδόντες αὐτὸν προσεκύνησαν αὐτῷ, οἱ δὲ ἐδίστασαν. Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησεν αὐτοῖς λέγων· Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. Πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ε λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος των οι

κτισμων σθ ε ξα λειψοντο α νο μη μα μθ

Ε πι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι

ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον

με

Οτι την α νο μι αν μ ε γω γι νω σκω και
η α μαρ τι α μ ε νω πι ον μ ε στι δι α παν

τος

Σοι μο νω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε
νω πι ον σ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και ω
θης εν τοις λο γοις σ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι

σε

Ιδ ε γαρ εν α νο μι αις συ νε λη φθην και εν
α μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τη ρ μ ε

Ιδου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α
δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σ ε δη λω σας

μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

Χ

Ιδ ε ς γ α ρ α λ η η η η
θ ει αν η η η γ α π η η σα ας τα α δη λα

και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο φι
ι ι α ας σϝ ϝ ϝ ε δη λω ω ω ω σα α α
α α ας μοι οι οι οι

Ὁ ἀ χορός.

Ε ις ποολ λα ε ε τη δε σπο ο τα

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο
μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευκανθη σομαι

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευφρο
συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πεινω με
να

Α πο ζρεψον το προ σω πον σϝ α πο των α
μαρ τι ων μϝ και πα σας τας α νο μι ας μϝ ε ξα λει
ψον

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε
ος και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις

μδ

Μη αποριψης με απο τω προσωπεσ και
το Πνευμα στο αγιον μη αντανελης απε

μδ

Αποδος μοι την αγαλλιασιν του σωτη
ριου σ και πνευματι η γεμονικωστηριξον

με

Διδαξα νομους τας οδους σ και ασε
βεις επι σε επιστρεψοσι

Ρυσαι με εξ αιματων ο Θεος ο Θεος της
σωτηριας μαγαλλιασεται η γλωσσα μα την
δι και ο συνησ

Κυριε ταχειλη μου ανοιξεις και το
στομα μα αναγγει την αινεσιν σ

Οτι ειη θελησας θυσιαν εδωκα αν
ο λοκαυτωματα ουκ ευδοκησεις

Θ υ σ ι α τ ω Θε ω πνευ μα συν τετριμ με νον
καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην
ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σα
την Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρσ
σα λημ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ
νης α να φο ραν και ο λο και τω μα τα

Τ ο τε α νοι σσιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον
σμο οσ χος και ε λε ησον με ο Θε ος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε λε η μον
ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε
η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα

των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν σου

ε ξα λειφον το α νο μη μα μθ

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φθ κα

θως προ ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον

ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

Ἦχος Δι-θ

Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω

Πνε ε ευ μα τι ι ι ταιστων Α πο στολων πρε ε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

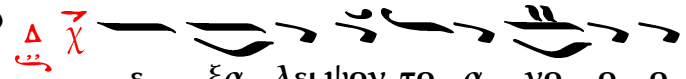
K αι νυν και α α ει και εις τς αι ω ναςτων αι

ω νων α α μη η η η ταισ της Θε ο το κθ πρε ε

 σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

 ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

 μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

 ε ξα λειψον το α νο ο ο

 μη μα α μη

 Α να στας ο Ι η σης α πο τς τα

 α α α α φς κα α θω ω ως προ ο ει ει ει

 πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι

 ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε ο

 ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
 οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Οἱ Κανόνες· ὁ Ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου.

Ῥδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ἦχος γ'. Ὁ εἰρμός.

Ὁ τὰ ὕδατα πάλαι, νεύματι θείῳ, εἰς μίαν συναγωγὴν
 συναθροίσας, καὶ τεμῶν θάλασσαν, Ἰσραηλίτη λαῷ, οὗτος ὁ Θεὸς
 ἡμῶν, δεδοξασμένος ὑπάρχει· αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν, ὅτι
 δεδόξασται.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ τὴν γῆν κατακρίνας τῷ παραβάντι, ἰδρωτὸς φέρειν καρπὸν τὰς
 ἀκάνθας, ἀκανθῶν στέφανον ἐκ παρανόμου χειρός, οὗτος ὁ Θεὸς

ἡμῶν, σωματικῶς δεδεγμένος, τὴν κατάραν ἔλυσεν, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νικητῆς τροπαιοῦχος κατὰ θανάτου, ὁ θάνατον δεδουκῶς ἀνεδείχθη· παθητὴν σάρκα γὰρ ἐμψυχωμένην λαβὼν, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ συμπλακεῖς τῷ τυράννῳ, πάντας συνανέστησεν, ὅτι δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀληθῆ Θεοτόκον πάντα τὰ ἔθνη, δοξάζει σε τὴν ἀσπόρως τεκοῦσαν· ὑποδὺς μήτραν γὰρ ἡγιασμένην τὴν σὴν, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὸ καθ' ἡμᾶς οὐσιώθη, καὶ Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, ἐκ σοῦ γεγέννηται.

**Κανὼν τοῦ Προδρόμου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Τὸν θεομαρτύρητον Πρόδρομον μέλπω.
ᾠδὴ α'. ᾠχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.**

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν λύχνον τὸν πάμφωτον, τῆς οἰκουμένης τὸν κήρυκα, τὸν θεῖον Ἀπόστολον, καὶ ὑπηρέτην Χριστοῦ, τίς ἰσχύσειεν, ἀξίως εὐφημῆσαι, τὸν θεομαρτύρητον, Κυρίου Πρόδρομον;

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ θεῖος ταξίαρχος, τῶν ἀσωμάτων Δυνάμεων, πρὸς θεῖον ἀφίκετο, ναὸν Θεοῦ ἱερόν, εὐαγγέλια, κομίζων τῷ πρεσβύτῃ Κυρίου τὸν Πρόδρομον, τέξῃ πρεσβύτατε.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νηδὺς ἔνδον ἔχουσα, στεῖρα καὶ γραῦς τὸν πανάριστον, Προφήτην καὶ Πρόδρομον, ἀπὸ κοιλίας μητρός, προσεκύνησε, Χριστόν, ὦ ξένον θαῦμα! γαστρὶ προσφερόμενον, τῆς Θεομήτορος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοῦ Ἀρχιστράτηγος· Παρθένε, ἔφη, θεόνυμφε, πρὸς δόμους πορεύθητι, τῆς Ἑλισάβετ σπουδῆ· καὶ γὰρ ἔγκυον, ταύτην εὐροῦσα γνώσῃ, ὃν περ καταγγέλλω σοι, τόκον τὸν ἄρρητον.

Κανὼν τῶν Ἀγίων. ᾠδὴ α'.

ᾠχος πλ. δ'. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τρίφωτος τῶν Πατέρων, σήμερον ἀνέτειλε διαύγεια, ἡ πανένδοξος μνήμη· ἦν πιστῶς ἐντροφῶντες δοξάσωμεν.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐλυσας Ἱεράρχα, τῶν αἰρετικῶν τὰ ὀχυρώματα, εὐσεβεῖ παρῶρησίᾳ, καταγγείλας Τριάδα Ἀλέξανδρε.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Παύλῳ τῷ θεσπεσίῳ, κοινωνήσας κλήσεως αἰδίμου, τῶν ἐκείνου ἐδείχθης, ἀρετῶν ἀπεικόνισμα ἔνθεον.

Δόξα.

Κάλαμός σου ἢ γλῶσσα, θεογραφικῶς προαναδέδεικται, Πνεύματος Πάτερ θείου, Ἰωάννη τὴν πίστιν τρανώσασα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ ἐκ τῆς Παρθένου εὐδοκήσαντι, σαρκωθῆναι ἀσπόρως, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν καὶ λύτρωσιν.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠχος γ'. Ὁ εἰρμός.

Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγών, τῷ Λόγῳ κτιζόμενα, τελειούμενα Πνεύματι, Παντοκράτορ ὕψιστε, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῆ στερέωσόν με.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Διὰ Σταυροῦ σου ἠσχύνθη ὁ ἀσεβής· εἰργάσατο βόθρον γάρ, ὃν ὀρύξας εἰσπέπτωκε· ταπεινῶν ὑψώθη δέ, Χριστέ τὸ κέρασ ἐν τῇ σῆ ἀναστάσει.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τῆς εὐσεβείας τὸ κήρυγμα τῶν ἐθνῶν, ὡς ὕδωρ ἐκάλυψε τὰς θαλάσσας Φιλάνθρωπε· ἀναστὰς ἐκ τάφου γάρ, τὸ τῆς Τριάδος ἀπεκάλυψας φέγγος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεδοξασμένα λελάληνται περὶ σοῦ, ἡ πόλις ἢ ἔμφυχος, τοῦ ἀει βασιλεύοντος· διὰ σοῦ γάρ Δέσποινα, τοῖς ἐπὶ γῆς Θεὸς συνανεστράφη.

Τοῦ Προδρόμου. ᾠδὴ γ'.

ᾠχος δ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐκ στείρας τεχθεὶς ὁ Ἰωάννης, τὴν γλῶτταν διέλυσε πατρός· εἰκότως καὶ γὰρ πέφυκε, φωνὴ τοῦ Λόγου εὐήχος· καὶ εὐλογῶν ἐφθέγγετο· Σὺ μόνος Ἅγιος Κύριος.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οὐδὲν τῶν παρόντων ἀγαπήσας, τὴν ἔρημον τρέχων παροικεῖς, ὡς πόλιν θείῳ Πνεύματι, δυναμωθεὶς πανένδοξε· αὐλῶς δὲ ἐβίωσας, ὡς Ἥλιου ὁ θεσπέσιος.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μὴ φέρων τοῦ βίου τοὺς θορύβους, ὡς ὄρνις ἐμάκρυνας σοφέ, ἐρήμοις ἀυλιζόμενος· εὐρὲς τε ἀναψύχοντα, τὸν σῶζοντά σε Κύριον, ἐκ καταιγίδος καὶ θλίψεως.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀπῆλθε πρὸς οἶκον Ἐλισάβετ, Παρθένος βαστάζουσα γαστρί,
Θεὸν Λόγον τὸν ἄναρχον· ἀμφοῖν ἀσπασαμένων δέ, γνοὺς
παρευθὺς ὁ Πρόδρομος, ἐκ τῆς γαστρὸς προσεκύνησεν.

Τῶν Ἁγίων. Ὡδὴ γ΄.

ᾠχος πλ. δ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄριστα ἐποίμανας, τὸ τοῦ Δεσπότη σου ποίμνιον, Ἀρχιερεῦ·
ὄθεν αἰωνίως, σὲ δοξάζει Ἀλέξανδρε.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑδατα σωτήρια, διὰ τῆς γλώττης σου ἔμβλυσας, τὰ εὐσεβῆ,
δόγματα σῆ ποιμνη, Ἰωάννη μακάριε.

Δόξα.

Παῦλε παμμακάριστε, τῆς ἐκλογῆς τῆς τοῦ σκεύους σε, ὡς
φανέντα, κλήσει τε καὶ βίω, νῦν τιμῶμεν ὁμοίωμα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Σὲ πάντες κεκτήμεθα, καταφυγὴν καὶ σκέπην ἡμῶν, χριστιανοί,
σὲ δοξολογοῦμεν, ἀσιγήτως Θεόνημφε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα τοῦ Μηναίου (30 Αὐγούστου).

ᾠχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸν Πρόδρομον Χριστοῦ, Βαπτιστὴν καὶ Προφήτην, τιμήσωμεν
πιστοί, καθαρῶ συνειδότε, ὡς ἔνδοξον κήρυκα, μετανοίας
διδάσκαλον, καὶ ὡς Μάρτυρα, παναληθῆ τοῦ Σωτῆρος· τὴν γὰρ
ἄνοιαν, τὴν τοῦ Ἡρώδου ἐλέγξας, τὴν κάραν ἐκτέμνεται.

Δόξα. **Τῶν Ἁγίων.**

ᾠχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Πατέρων ἢ τρίφωτος, λαμπὰς ἀνέλαμψε, πιστῶν τὰ συστήματα
καταφαιδρύνουσα, πρὸς θείαν ἐπίγνωσιν· λύοντες τῶν ἀθέων, τὴν
ἀσέβειαν πᾶσαν, δόγμασι καὶ σοφία, καὶ πολλῇ παρρησία,
Ἀλέξανδρος καὶ Ἰωάννης ὁμοῦ, καὶ Παῦλος ὁ ἔνδοξος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐλπίς ἀκαταίσχυντε, τῶν πεποιθότων εἰς σέ, ἡ μόνη κυήσασα,
ὑπερφυῶς ἐν σαρκί, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τοῦτον σὺν Ἰωάννη,
τῷ Προδρόμῳ δυσώπει, δοῦναι τῇ οἰκουμένῃ, ἰλασμὸν τῶν
πτισμάτων, καὶ πᾶσιν ἡμῖν πρὸ τέλους, βίου διόρθωσιν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος γ'. Ἡ παρθένος σήμερον.

Ἐξανέστης σήμερον, ἀπὸ τοῦ τάφου Οἰκτίρμον, καὶ ἡμᾶς ἐξήγαγες, ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου· σήμερον Ἀδὰμ χορεύει, καὶ χαίρει Εὐα, ἅμα δέ, καὶ οἱ Προφῆται σὺν Πατριαρχαῖς, ἀνυμνοῦσιν ἀκαταπαύστως, * τὸ θεῖον κράτος τῆς ἐξουσίας σου.

Ὁ Οἶκος.

Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ σήμερον χορευέτωσαν, καὶ Χριστὸν τὸν Θεὸν ὁμοφρόνως ὑμνεῖτωσαν, ὅτι τοὺς δεσμίους ἐκ τῶν τάφων ἀνέστησε. Συγχαίρει πᾶσα ἡ κτίσις, προσφέρουσα ἐπάξια ἄσματα, τῷ πάντων Κτίστη καὶ Λυτρωτῇ ἡμῶν· ὅτι τοὺς βροτοὺς ἐξ ἄδου σήμερον, ὡς ζωοδότης συνανελκύσας, πρὸς οὐρανοὺς συνανυψοῖ, καὶ καταρράσσει τοῦ ἐχθροῦ τὰς ἐπάρσεις, καὶ πύλας τοῦ ἄδου διαθλάττει, * τῷ θεῷ κράτει τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ.

Συναξάριον.

Τῇ Λ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τῶν Ἁγίων Πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως Ἀλεξάνδρου, Ἰωάννου καὶ Παύλου τοῦ νέου.

Στίχ. Σχοίνους διαδράς, Ἀλέξανδρε, σαρκίου,
Σχοίνισμα κλήρου χρηματίζεις Κυρίου.

Σκυθρωπὰ τὰ πρόσωπα τῆς Ἐκκλησίας,
Στέρησιν οὐ φέροντα τὴν Ἰωάννου.

Δρόμους ὁ Παῦλος ἐκλιπῶν τοὺς τοῦ βίου,
Εὐρηκε παῦλαν τῶν πόνων τῶν τοῦ βίου.

Τριττὸς τῇ Τριάδι τριακοστῇ νῦν πάρα ἔστη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θαυματουργοῦ Φαντίνου.

Στίχ. Καὶ γῆν ὑπελθὼν θαυματουργὸς Φαντίνος,
Ἄνωθεν ἡμῖν μάννα θαυμάτων βρῦει.

Φαντίνος βιότου ἀνεχάζετο ἐν τριακοστῇ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν ἁγίων δεκαἑξὶς Μαρτύρων τῶν Θηβαίων.

Στίχ. Ἐρεῖς ἀριθμοῦ τυγχάνειν ἕξ καὶ δέκα,
Τμηθέντας ἄνδρας ἀρτιάκις ἀρτίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι ἕξ Μάρτυρες οἱ ἐν Μελιτινῇ, ἐν τῇ θαλάσῃ βληθέντες, τελειοῦνται.

Στίχ. Ἐξάστερόν τι Χριστομαρτύρων σέλας,
Δύναν θαλάσσης ἔνδον, ἐκλάμπει πόλῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ὁσίας Βρουαίνης.

Στίχ. Ἐκ γῆς Βρουαίνη, χαρίτων θεία βρῦσις,
Μετωχετεύθη ζῶσαν εἰς πηγὴν ἄνω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Σαρματᾶ.

Στίχ. Ἦκει καταπτὰς Ἄγγελος Θεοῦ Λόγου,

Λέγων· ἔγειραι Σαρματᾶ χαίρων ἔπου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱεράρχου Εὐλαλίου, Ἐπισκόπου Λαπήθου, ἐν εἰρήνῃ τελειωθέντος.

Στίχ. Ὡν Εὐλάλιος εὐλαλος τέττιξ μάλα,

Χειμῶνος ὥρα τοῦ τέλους σιγὴν ἄγει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Ἱερομάρτυς Φῆλιξ, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Τμηθεὶς κεφαλὴν ἱερὰν λύθρῳ χρίη,

Καὶ χρίσμα κοσμεῖς ἱερωσύνης Φήλιξ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Φουρτουνιανός, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Οὐ μὴ με πλήξης, ὅς τις εἶ ταχὺ ξίφει,

Φουρτουνιανὸς ἐμβριμώμενος λέγει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Σεπτιμῖνος, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ πάντα σεπτὸς ἐν τῷ βίῳ Σεπτιμῖνος,

Πάνσεπτον εὖρε καὶ τέλος διὰ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος μάρτυς Ἰανουάριος, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ἄρας φόνου σίδηρον ὁ πνέων φόνου,

Αἶρει κεφαλὴν τὴν Ἰανουαρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φύλακος.

Στίχ. Φυλάττων Φύλαξ αἰσθήσεις παθηφόρους,

Γέγονεν οἶκος ἀρετῶν θεοφόρος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Φιλωνίδου, ἐπισκόπου Κουρίου τῆς Κύπρου.

Στίχ. Ρίπτεις σεαυτὸν ὑψόθεν Φιλωνίδη,

Φιλαγνείας ἐκριφῆναι μὴ θέλων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Χριστοφόρου τοῦ ἐν Παλαιστίνῃ ἀσκήσαντος. (Γ' αἰ.)

Στίχ. Ὅπου ὁ Χριστὸς ὡς ἄνθρωπος ἐφάνη,

Ἐκεῖ ἤσκησεν ὁ Χριστοῦ Χριστοφόρος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ ἐν Σβίρ (†1533), οὗ τὸ ἱερὸν λειψάνον ἄφθορον διατηρεῖται ἐν τῇ ὁμωνύμῳ Μονῇ ἐν τῷ Δρυμῷ Ὀλονετς.

Στίχ. Ζῆ Ἀλέξανδρος ἐν Χριστῷ Σβίρ ὁ μέγας,

Ὡσπερ μαρτυρεῖ σκῆνος αὐτοῦ μεγάλως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ τιμίου λειψάνου τοῦ ἁγίου Ἀλεξάνδρου Νέφσκυ (1724), ὡς καὶ τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ ἱεροῦ λειψάνου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἁγίου Δανιήλ, Πρίγκηπος Μόσχας. (1652)

Στίχ. Μέγαν σε ἔσχεν ἡγεμόνα Ἱρωςία,

Καὶ νῦν πλουτεῖ σου, Ἀλέξανδρε, τὸ σκῆνος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ἐπιτελεῖται ἡ σύναξις πάντων τῶν ἁγίων ἀρχιεπισκόπων τῆς Σερβίας.

Στίχ. Σύνοδος φαιδρὰ Ποιμεναρχῶν Σερβίας,

Χριστοφιλήτων καὶ φιλοτέκνων ἅμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βαρλαάμ

μητροπολίτου Μολδαβίας. (†1657)

Στίχ. Ὡσπερ ὁ Δαβίδ, Βαρλαάμ Μολδαβίαν,

Πρὸς νομάς ζωῆς κατηύθυνε πανσόφως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τῆς Ῥάσκα, Μητροπολίτου Ῥομάν τῆς Μολδαβίας. (†1685)

Στίχ. Βοσκήσας καλῶς σὴν ποιμνῆν, Ἰωάννη,

Σκιρτῶν χλοάζεις ἐν Παραδείσου χώρα.

*

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τελευταία Κυριακῇ τοῦ μηνὸς Αὐγούστου, Σύναξιν ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν Εὐρυτάνων Ἁγίων, ἧτοι τῶν ἀθλήσει καὶ ἀσκήσει διαλαμφάντων Ἐνδόξων Νεομαρτύρων ὡς καὶ Ὁσίων Ἀνδρέου, Μιχαήλ, Δαμιανοῦ, Σεραφεῖμ Ἐπισκόπου Φαναρίου, Νικολάου, Κυπριανοῦ, Εὐγενίου, Ῥωμανοῦ, Γερασίμου, Κοσμᾶ τοῦ Ἰσαποστόλου, Ἰωάννου τοῦ ἐξ Ἀγαρηνῶν καὶ Ἀκακίου τοῦ Νέου.

Στίχ. Εὐρυτανία γέραιρε σοὺς υἱέας

Χριστὸν μεγαλύνοντας οἰκείους πόνοις.

Ὁμήγυριν θεουδῆ Εὐρυτάνων ὑμνέω Ἁγίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τελευταία Κυριακῇ τοῦ μηνὸς Αὐγούστου, Σύναξιν ἐπιτελοῦμεν τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων Παύλου τοῦ πρωτοκορυφαίου καὶ Τίτου πρώτου Ἐπισκόπου Κρήτης.

Ἔτι δὲ καὶ Σύναξις τῶν ἐπιτελεσθέντων ἐν διαφόροις καιροῖς θαυμάτων τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου ἐν τῷ αὐτοῦ τεμένει τῷ κειμένῳ ἐν τῇ Κώμῃ Ἄνω Κορακιάνα τῆς νήσου Κερκύρας.

Στίχ. Κηρύττουσα σὰ θαύματα ὕμνων μύροις

Κορακιάνα ραίνει σε, Ἰσίδωρε Πάτερ.

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Ψάλλονται τῇ 1ῃ Αὐγούστου, ἀπὸ 6ης μέχρι 13ης Αὐγούστου καὶ ἀπὸ τῆς 24ης Αὐγούστου μέχρι τῆς 21ης Σεπτεμβρίου.

Ἦχος πλ. β. Γα ρ

ὠδὴ α'

Σ ταυ ρον χα ρα ξας Μω σης επ ευ θει ασ ραβ
δω την Ε ρυθ ραν δι ε τε με τω Ισ ρα ηλ πε ζευ

σαν τι την δε επιστρεπτικως Φαρω τοις
 αρμασικροτησας ηνωσεν επευρως διαγρα
 ψας τω αητητη τον οπλονδιο Χριστω ασωμεν
 τω θεω ημων οτι δε δοξασται

ὠδὴ γ' Ἦχος πλ' Νη

Ραβδος εις τυυποντμυστηριου παραλαμ
 βανεεται τω βλαστω γαρ προκρινειει τον
 ιερεεα τηστειρευουση δε πρωην εκ
 κλησιανυν εξηνθηησε ξυλονσταυρου εις κρα
 τος καισ τερωωμα

ὠδὴ δ' Ἦχος πλ' Γα ρ

Εισακη ηκοα Κυριε της οικονομιας
 σατομυστηριον κατενοησατα εργασα
 και εδοξα σασ την θεοτητα

ὠδὴ ε' Ἦχος πλ' Νη

Ωτρισμα καριισον ξυυυλον ενω

ε τα α α θη Χρι σος ο βα σι λε ευς και Κυ ρι
 ος δι ου πε πτω κεν ο ξυ λω α πα τη η σας
 το εν σοι δε λε α σθεις Θε ω τω προ σπα γε εν τι
 σαρ κι τω πα ρε χο ον τι την ει ρη νη νταις ψυ
 χαις η η μων

ὠδὴ ς'

N ο τι ου θη ρο ος εν σπλα α αγχνοις πα
 λα μας Ι ω νας σταυ ρο ει δως δι εκ πε τα α
 σας το σω τη ρι ον πα α θος προ δι ε τυ υ
 πα σα φως ο ο θεν τρι η με ρος εκ δυς την υ
 περ κο σμι ον Α να ζα σιν υ πε ζω γρα φη η σεν
 τσ σαρ κι προ σπα γεν τος Χρι στσ ς ς τσ Θε ου και
 τρι η με ρω ε γε ε ρει τον κο ο σμον φω τι
 σα αν τος

ὠδὴ ζ'

E εκ νο ον προ στα γμα τυ ραν νσ δυ σε

βξς λα ςς ε κλο νη σε πνε ον α πει λης και δυσφη
 μι ι α ας θε ο στυ γς ο μωστρεις Παι δας εκ ε
 δει μα τω ω ω σε θυ μο ος θη ρι ω δης ου πυρ
 βρο μι ον αλ λα ντη χεν τι δρο σο βο λω Πνευμα α
 τι πυ ρι συ νον τες ε ψα α αλ λον ο υ περ
 υ μνη τος των πα τε ρων και η μων Θε ος ευ
 λο γη τος ει

ὠδὴ ἡ'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ευ λο γει ει τε Παι αι αι δες της Τρι α
 δος ι σα ριθμοι δη μι ςρ γον Πα τε ρα Θε ον
 μνει ει τε τον συ γκα τα βαν τα Λο ο ο γον και
 το πυρ εις δρο ο σον με τα α ποι η σαν τα και υ
 περ υ ψα τε το πα α σι ζω ην πα ρε ε χον
 Πνε ευ μα πα να γι ον εις τς αι ω ω ω να α α
 ας

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ ῬΑΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Τ ἡν τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

2 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τ ἡν τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

3 Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

Τ ἡν τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

4 Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
διανοία καρδίας αὐτῶν.

Την τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδια
φθορως Θεον Λογον τεκουσαν την οτως Θεο
το κον σε εμεγαλυνοομεν

5 Καθειλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας
ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Την τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδια
φθορως Θεον Λογον τεκουσαν την οτως Θεο
το κον σε εμεγαλυνοομεν

6 Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς
ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι
Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Την τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδια
φθορως Θεον Λογον τεκουσαν την οτως Θεο
το κον σε εμεγαλυνοομεν

ὠδὴ θ'

M υ σι κος εἰ Θε ο το κε ε πα ρα δει σος
α γε ωρ γη τως βλα στη σα σα Χρι στον υφ ου
το τς αυ ρα ζω η φο ο ρον εν γη πε φυ τς ρο γη
ται δε ενδ ρον δι ου νυν υ ψα με ε νσ προ σκυ
νσ ρν τεσ αυ τον σε με γα λυ νο ο μεν

O δι α βρω σε ω ως τς ξυ υ υ λσ τω γε
νει προ σγε νο με νος θα να τος δι α ς αυ ρα κα
τη ηρ γη ται ση με ρον της γαρ προ μη το ρος η πα
γγε νης κα τα ρα δι ι α λε λυ ται τω βλα στω
της α γνηης Θε ο μη το ρος ην πασαι αι Δυ
να α μεις των ου ρα νων με γα λυ νσ σι ι ι ι

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίσ)

A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων
υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ
σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ
τδ

ὁ β' χορός:
ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἑξαποστειλάριον Α΄.

Ἦχος Βου-Ϟ

T οις Μα θη ται αι συν ε ελ θω μεν εν ο ρει
Γα α λι λαι αι ας πι στει Χρι στο ον θε α α σα
σθαι λε γοντα ε ε ξη σι ι αν λα βειντων α νω ω
και κα α τω μα θω μεν πω ως δι δα α σκει βα
πτι ζειν ει εις το ο ο νο μα Πα α τρος ε ε θνη
πα αν τα και τδ Υι ο ο ο ο ο ο και Α γι
ο Πνευ μα τος και αι συν ει ει ναι τοις μυ σταις ω
ως υ πε ε σχετο ε ω στης συ υν τε λει ει ας

Τοῦ Προδρόμου.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. Ἦχος Δι-Θ

Ηρωδης ο ο πα ρα α νο μος τῶ Προ ο
δρο μῶ τὴν θει εἰ αν και ι ε ρα αν α
πε ε τε με κε φα α λην τῶ ὄς ε λε εγ χῶς μη φε
ρων ταυ τη ης ο α αφ ρων ω φρι κτης το ολμης ο ον
τως θρη νει τω ὄ ὄν ο α αθ λι ος α νο
μον φο ο νον πρᾶ α ξας η μεις δε νυ υ υ υ υν
την τι μι αν κα ραν υμ νοι οἰς τι μω ὦν τες
τον Βαπ τι στη ην γε ραι αι ρομεν τῶ Χρι ι στῶ ε
ε πα ξι ι ὡ ὡς

Θεοτοχίον.

Ει και ητ τα α ται Πα α να γνε λο
γι ι κη πα α σαφυ υ σις προς ε γκω μι ι ὦν
ε ε παινον σῶ Θε ον τη ης τε κῶ ὄ σης και γαρ
σα φως υ υ περ τε ε ρα πα σης κτι σε ε ὡς πε ε
λεις αλλ ὄν το κα α τα δυ υ να μιν ὄκ α

πο βλη η τον πα αν των ο θεν κα μϝ ϝ ϝ ϝ ϝ Δ

δε χϝ τον βρα χυ τα τον υ υμ νον ω ως περ Ϟ

ο σος Υι ο ος ε δε ε ξα το Δ τα λε ε πτα πρι

ιν τηςχη η ρα ας Ϟ

Εἰς τοὺς Αἴνους.

ᾠχος Γα ϕ

Π Γα Πα α α α α σα πνο ο η αι νε σα α α τω τουν Ϟ

Κυ υ υ ρι ι ι ι ο ον Μ Γα αι νει τε τον Κυ υ Ϟ

υ ρι ον εκ τω ω ων ου ου ρα α α νων Γα Ϟ

νει ει ει τε αυ τον εν τοι οις υ ψι ι ι ι στοιοις Πα Ϟ

Γα σοι πρε πει υ μνοος τω ω Θε ε ω Ϟ

Α Γα Πα ι νει τε α αυ τον πα α αντες οι Αγγε ε λοι οι Ϟ

οι α α α αυ του ου Γα αι νει ει ει ει τε α αυ τον Ϟ

πα α σαι αι αι δυ να α μεις α αυ του σοι Ϟ

πρε πει υ μνοος τω ω Θε ε ω Ϟ

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κριμα ἔγγραπτον υ Ϟ δο ξα αυ τη Ϟ

εσται ^{Πα} ^χ πασι τοις ο ο σι οις αυ τ⁹

Δ ^{Γα} ευ τε παν τα τα ε θνη γνω τε του φρι κτου μυστη

^{Πα} ρι ι ουτην δυ να α μιν ^{Γα} ^π ⁹ Χρι στος γαρ ο Σω τηρ η μων ο

εν αρ χη ^{Πα} Λο ο γος ε σταυ ρω θη δι η μας και ε κων

ε τα φη ^{Γα} ^π ⁹ και α νε στη εκ νε κρων του σω ωσαι τα

συμ παν τα αυ το ον προ σκυ νη η σω ω μεν ^Γ ²²

Στίχ. β'. Αινεΐτε τον Θεον εν τοις αγίοις αυτου αυτου· αινεΐτε

αυτον ^u ⁹ εν στε ρε ^χ ^{Πα} ω μα τι της δυ να με ως αυ τ⁹

Δ ^{Γα} ι η γη σαν το παν τα τα θαυ μα σι α οι φυ

λα κες σου Κυ ρι ι ε ^{Γα} ^π ⁹ αλ λα το συ νε δρι ον της μαται

ο τη τος πλη ρω σαν δω ρων την δε ξι αν αυ των κρυ

πτειν ε νο μι ζον την α να στα σιν σου ^{Γα} ^π ⁹ ην ο κο

σμος δο ξα α α ζει ε λε η σον η μας ^Γ ²²

Στίχ. γ'. Αινεΐτε αυτον επι ταϊς δυναστείαις αυτου· αινεΐτε

αυτον ^u ⁹ κα τα το ^χ ^{Πα} πλη θος της με γα λω ω συ νης αυ τ⁹

Χ ^{Γα} α ρας τα παν τα πε πλη ρω ται της α να

στα σε ως την πει ραν ει λη φο τα ^{Πα} ^{Γα} ^π ⁹ Μα ρι α γαρ η

Μα γ δ α λ η ν η ε π ι τ ο μ ν η μ α η λ θ εν ε υ ρ εν Α γ γ ε

λ ο ν ε π ι τ ο ν λ ι θ ο ν κ α θ η μ ε ν ο ν τ ο ι σ ι μ α τ ι ο ι σ

Π α ε ξ α σ τ ρ α π τ ο ν τ α κ α ι λ ε γ ο ν τ α Γ α τ ι ζ η τ ε ι τ ε τ ο ν ζ ω ν

τ α μ ε τ α τ ω ν ν ε κ ρ ω ν ο υ κ ε σ τ ι ν ω δ ε α λ λ ε γ η γ ε ρ

τ αι κ α θ ω σ ε ι π ε π ρ ο α γ ω ν εν τ η Γ α λ ι λ αι α

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος αἰ ν ε ι τ ε α υ τ ο ν

Π α εν ψ α λ τ η ρ ι ω κ α ι κ ι θ α α ρ α

Ε ν τ ω φ ω τ ι σ ο υ Δ ε σ π ο τ α ο ψ ο μ ε θ α φ ω σ φ ι

λ αν θ ρ ω π ε α ν ε σ τ η σ γ α ρ εκ τ ω ν ν ε κ ρ ω ν σω τ η ρ ι αν

Π α τ ω γ ε ν ει τ ω ν αν θ ρ ω ω π ω ν δ ω ω ρ ο υ με ε ν ο σ ι ν α σε πα

σα κ τ ι σ ι σ δ ο ξ ο λ ο γ η τ ο ν μ ο ν ο ν α ν α μ α ρ τ η τ ο ν ε

λε η σ ο ν η μ α σ

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ αἰ ν ε ι τ ε α υ τ ο ν

Π α εν χο ρ δ αι αι σ κ α ι ο ρ γ α α ν ω

Υ μ ν ο ν ε ω θ ι ν ο ν αι μ υ ρ ο φ ο ρ ο ι γ υ ν αι κ ε σ

Π α τ α δ α κ ρ υ α π ρ ο σε ε φ ε ρ ο ν Κυ ρ ι ι ε ευ ω δι

ασαρ α ρώματα κα τε χουσαι το μνημασκα τε
 λαβον το αχραντον σου σωωμα μυριισαισπδαζ
 8σαι Αγ γελοςκαθημενος επι τον λιθον αυταις
 ευηγγελισαατο τιζητειτε τον ζωντα με
 τα των νεκρων τον θανατον γαρ πατησας α
 νεστηως Θεος παρεχων πασι το μεγα ε

ε λε ε ος

Στίχ. 5'. Αινείτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ πασαπνοηαινεσαατωτοον

Κυριον

Εξαστραπτων Αγ γελος επι το μνηημα σου

το ζωοποιονταις μυροφοροις ε λε ε γεν ε κε

νωσετους τα φουςολυτρωτης εσκυλευσετον Αδην

και ανεστητριημερος ως μόνος Θεος και

παντοδυνααμος

Στίχ. 6'. Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψώθητω ἡ χεὶρ σου

επιλαθη των πενητων σεις τε ελος

Εις το μνημα σε επεζητησεν ελθουσα

τη μια των σαββατων Μαρια η Μαγδαλη

νη η μη ευρουσα δε ωλοφυρετο κλαυθμβο

ωωσα οι μοι Σωτηρου πως εκλαπης παντων

Βασιλευ ζευγος δε ζωη φορων Αγγελων ενδο

θεν του μνημειου εβοα τι κλαιεις ωγυ

ναι κλαιω φησιν οτι ηραν τον Κυριον μου του

τα φ και ουκ οιδα που εθηκαν αυτον αυτη δε στρα

φει εισαοπισωως κατειδε σε ευθεεως ε

βοα ο Κυριο ο ος μου και ο Θε

ος μου δοξα σοι

Στίχ. η'. Εξομολογήσομαι σοι, Κύριε, ἐν ὅλη καρδίᾳ μου δι

ηγησομαι παντα τα θαυμασια σου

Εβραι οι συνεκλεισαν εν τα φωτην ζω

ην ληστης δε ανεωξεν εν τη γλωσση την τρυφην

Γα κρ αυ γα ζων και λε γων ο μετ ε μου δι ε με ε σταυ
 Πα ρω θεις συ νε κρε μα το ο ο μοι ε πι του
 Γα Πα ξυ λου και ε φαι νε το μοι ε πι του θρο νου τω
 Γα Πα τρι ι συγκα θε με ε νος αυ τος γαρ ε στι Χρι στος ο
 Θε ος η μων ο ε χων το με γα ε ε λε ε
 ος

Ἑωθινόν Α΄

Ἦχος Πα ρ

Πα Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και Α γι ω Πνε ε
 ε ευ μα α α α τι
 Ε ις το ο ο ο ρο ος τοις μα θε ται αις ε
 πει ει ει ει γο ο ο με ε ε ε ε ε ε
 Νη Πα ε ε λε ε ε ε νοις δια την χα μο θεν ε ε πα
 αρ σι ιν ε ε πε στη η ο Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ος
 Μ και προ σκυ νη η η σα α αν τες Α αυ τον και την
 δο θει σαν ε ξου ου σι ι αν παν τα α χου ου ου

Πα
 ου δι δα χθε ε εν τες εις την υπ ου ρα α α
 νο ον Δι ε ξα πε ε στελλο ον το ο κη η ρυ υ υ υ
 Γα
 υ ξαι αι την εκ νε κρων Α να α α α ια α
 Νη Γα Πα
 α α να στα α σι ι ι ι ιν και την εις ου ρα
 νους α πο ο κα τα α α α στα α α α σιν οι
 Νη Πα
 οι οι οισ και αι συ υν δι αι ω ω νι ι ι ι ζει
 ειν ο α ψε ευ δης ε πηγ γει ει ει ει λα α α α
 το Χρι στο ο ος ο Θε ε ος και Σω τηρ τω ων ψυ
 χω ω ω ν η η η η μων

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-Θ

Υπερ ευ λο γη με ε νη υ παρχεις Θε ο
 το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τ ε εκ σθ
 σαρκω θε εν τος ο α δης ηχ μα λω τι ζαι ο Α
 δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε

θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν ^θ δι
 ο α νυ μνην τες βο ω ω μεν ^Δ ευ λο γη τος Χρι
 σος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
 ο ξα σοι ^Δ

Και εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Γα ϕ

^{Γα} Δ ο ξα σοι τω δει ξαντι το φω ως Δο ξα εν υ ψι ι
 στοις Θε ω ^υ και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω
 ποις ευ δο κι α ^Γ

^{Γα} μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου μεν
 σε δο ξο λο γου μεν σε ^υ ευ χα ρι στου μεν σοι δι α την
 με γα α λην σου δο ξαν ^Γ

^{Γα} Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ
 πα ντο κρα α τορ ^{Γα} Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες
 Ι η σου Χρι στε και Α γι ον Πνευ μα ^Γ

Κ^{Γα} υ ρ ι ε ο Θε ος ο α μ ν ος του Θε ου ο Υι
ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρτι ι αν του
κο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας
α μαρτι ι ας του κο σμου

Π^{Γα} ρ ο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ
δε ξι ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Ο^{Γα} τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος
Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ο ξαν Θε ου Πα
τρος α μην

Κ^{Γα} α θ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε και
αι νε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω ω ω να
και εις τον αι ω να του αι ω νος

Κ^{Γα} α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με
ρα τα α αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη η ναι η
μας

Ε^{Γα} υ λο γη τος ει Κυ υ ρι ε ο Θε ος των πα

τε ε ρων η μων και αι νε το ον και δε δο ξα

σμε ε ε νον το ο νο μα σου εις τους αι ω ω νας α

μην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η

μας κα θα περηλ πι σαμεν ε πι σε

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα

δι και ω μα τα σου

τὸ τρίτον.

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και

ω μα τα α σου

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη η ε γεν νη η θης η μιν

εν γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε

λε η σον με ι ασαι την ψυ χην μου ο τι η μαρ τον

σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυγον δι δα ξον με του

ποι ειν το θε λη μα σου ο τι συ ει ο Θε ος μου

Ο ^{Γα} τι πα ρα σοι πη γη ζω η ης [♀] εν τω φω τι

σου ο ψο ο με θα φως [♂]

Π ^{Γα} α ρα τεινοντο ε λε ος Σου τοις γι νω σκου σι ^{Πα}

ι Σε [♂]

Α ^{Γα} γι ος ο Θε ος Α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα να τος ε λε η σον η μας [♂]

Δ ^{Γα} ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι ^{Πα} [♂]

Κ ^{Γα} αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ^{Πα}

ω νων α μην [♂]

Α ^{Γα} γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας [♂]

Ἄσματικόν.

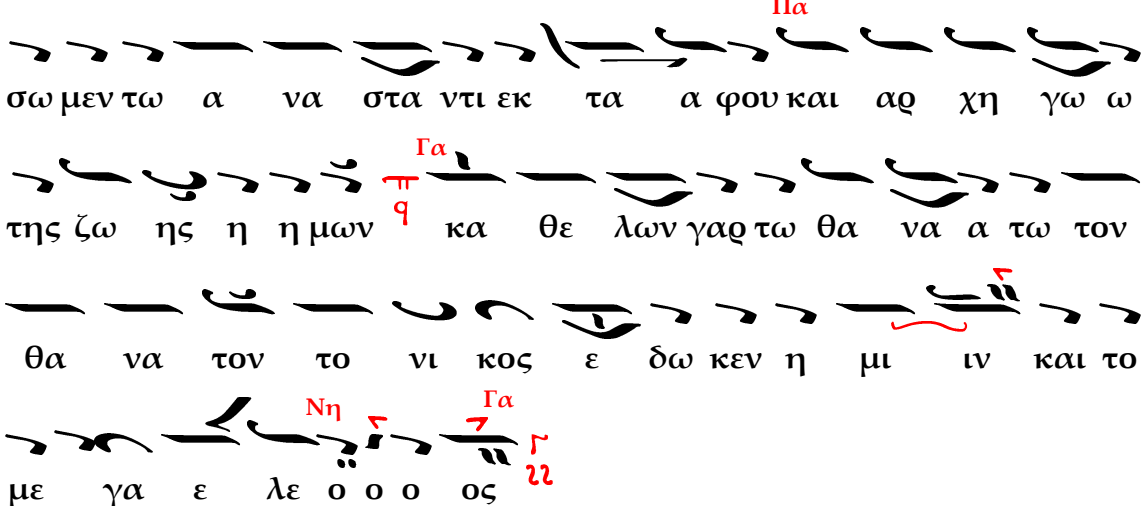
Α ^{Γα} α γι ο ος ο ο Θε ο ο ος ^{Πα} Α α α γι ο [♀]

ος Ι ι σχυ υ υ υ ρο ος ^{Γα} Α γι ος Α [♂]

θα α να α α α το ος ε λε η η σο ο ο ο ^{Νη}

ον η η μα α α α α α α ας ^{Γα} [♂]

Σ ^{Γα} η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε γο νεν [♀] α [♂]

 σω μεν τω α να στα ντι εκ τα α φου και αρ χη γω ω
 της ζω ης η η μων κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον
 θα να τον το νι κος ε δω κεν η μι ιν και το
 με γα ε λε ο ο ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

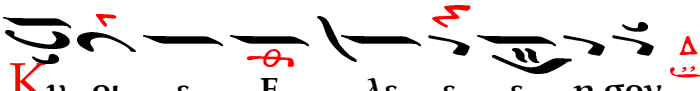
Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος πλὴν Νη ρ

 Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

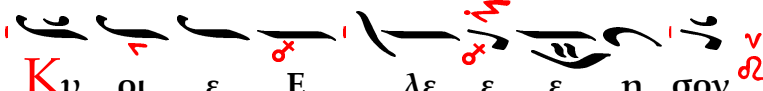

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

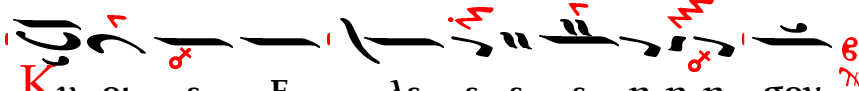

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλὴν Νη ρ

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι θ

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σω σον η μας

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου

πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. γ. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μας Ὑι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων φαλλον τασσοι αλλη λϛ ς ι α

Στίχ. β. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. γ. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. δ. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω ναςτων αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι

α την η με τε ρανσω τη ρι αν σαρκω θη ναι

εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ

θε νς Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας

σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να

τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α
α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και
τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...
Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος Γα ϕ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ε^{Γα} υ φραι νεσθωτα ου ρα νι α α γα λ λι α σθω
τα ε πι γει ει α ^{Γα} ο τι ε ποι η σε κρα τος εν βρα
χι ο νι αυ του ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα να
α τω τον θα α να α τον ^{Γα} πρω το το κος των νε κρων ε γε
νε το ^{Γα} εκ κοι λι ας Α δου ε ρυ σα το η μας
και πα ρε σχε τω κο ο σμω το με γα ε ε λε ε
ος

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ε^{Γα} υ φραι νεσθωτα ου ρα νι α α γα λ λι α σθω

τα ε πι γει ει α ^{Γα} ο τι ε ποι η σε κρα τος εν βρα
 χι ο νι αυ του ^{Πα} ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα να
 α τω το ον θα α να α τον ^{Γα} πρω το το κο στων νε κρων ε γε
 νε το ^{Πα} εκ κοι λι ας Α δου ε ρυ σα το η μας ^{Γα}
 και πα ρε σχε τω κο ο σμω το με γα ε ε λε ε
 ος ^{Γα}

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα
 καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Ε ^{Γα} υ φραι νε σθω τα ου ρα νι α α γα λ λι α σθω
 τα ε πι γει ει α ^{Πα} ο τι ε ποι η σε κρα τος εν βρα
 χι ο νι αυ του ^{Γα} ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα να
 α τω το ον θα α να α τον ^{Πα} πρω το το κο στων νε κρων ε γε
 νε το ^{Γα} εκ κοι λι ας Α δου ε ρυ σα το η μας ^{Πα}
 και πα ρε σχε τω κο ο σμω το με γα ε λε ο ο ο
 ος ^{Γα}

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ
Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι - θ

ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
 μεν Χρι στω ω ω ω σω στον η μα ας Υι ε ε
 Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω
 ων

ὁ β΄ χορός:

ψαλλον τας σοι αλλη λη λυ ι α
 * * *

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Γα φ

Ε υ φραι νεσθωτα ου ρα νι α α γα λ λι α σθω
 τα ε πι γει ει α ο τι ε ποι η σε κρα τος εν βρα
 χι ο νι αυ του ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα να
 α τω τον θα α να α τον πρω το το κος των νε κρων ε γε
 νε το εκ κοι λι ας Α δου ε ρυ σα το η μας
 και πα ρε σχε τω κο ο σμω το με γα ε ε λε ε
 ος

Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου.

ᾠχος Δι-θ

Μνη η μη δι και ς μετ εγ κω μι ι ι
ων σοι δε αρ κε σει η μαρ τυ ρι α τϛ Κυ ρι ς
Προ οδρο με α νε δει χθης γαρ ον τως και Προ φη
των σε βα σμι ω ω τε ρος ο τι και εν ρει
θροις βα πτι σαι κα τη ξι ω θης τον κη ρυτ το μενον
ο θεν της α λη θει ας υ περ α θλη σας χαι αι αι
αι αι αι ρων ευ ηγ γε λι σω και τοις εν α δη
θε ον φα νε ρωθεν τα εν σαρ κι τον αι ρον τα
την α μαρ τι αμ τϛ κο ο ο σμϛ και πα ρε χον τα
η μιν το με γα ε ε ε λε ος

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

ᾠχος πδζ Γα ρ

Αγι οι Α ναρ γυ ροι και αι θα αυ μα του ρ
γοι ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η
μων δω ρε αν ε λα βε τε δω ρε α αν δο ο

τε η μιν

Κοντάκιον τοῦ Γενεσίου τῆς ὑπερ. Θεοτόκου.

(Ψάλλεται ἀπὸ κδ' Αὐγούστου ἕως ιβ' Σεπτεμβρίου πλὴν τῆς λα' Αὐγούστου καὶ τῆς α' καὶ ζ' Σεπτεμβρίου).

Αὐτόμελον.

Ἦχος Δι-Θ.

I ω α κειμ και Αν να ο νει δι σμ α τε κνι
 ας και Α δαμ και Ευ α εκ της φθο ρας τ ε θα να
 τ ε η λευ θε ρω θησαν α χραντε εν τη α γι α
 γε ννη η σει σ αυ την ε ορ τα ζει και ο λα ο ος
 σ ε νο χης των παι σμα των λυ τρω θεις εν τω κρα
 ζειν σοι η στει ρα τι κτει την Θε ο το κον και τρο φον της
 ζω ης η μω ω ω ν

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-Θ.

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
 α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
 ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος α α γι

ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ο ν η μα ας

Δ υ να α α μις Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α να το
ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Ἔτερον ὑπό Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἦχος Δι-θ

N ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

A α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ι ο ο

ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος

A α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ο ο

ο ο ος ι ι ι σχυ ο ο ο ο ο ο ο ο ο

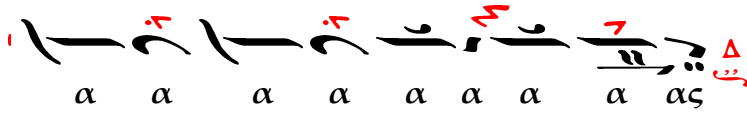
ο ο ο ο ος

A α α α α α γι ο ο ο ο ος α

θα α α α α α α α α α α α α α θα

α να α α τος

E λε ε ε ε λε ε ε η σον η μα α α

* * *

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Κυριακῆς ΙΒ' ἑβδομάδος ἐπιστολῶν.

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τοῦ ἤχου.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος γ'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

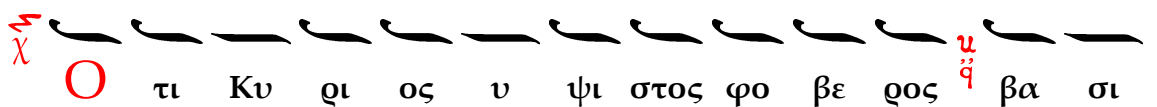
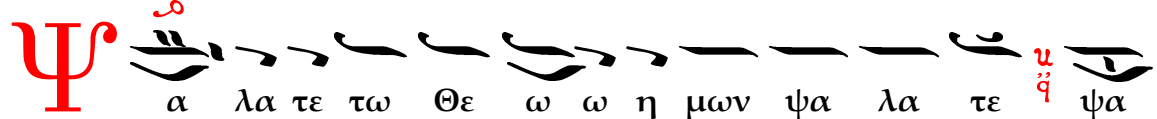
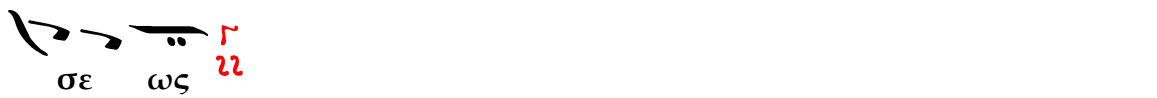
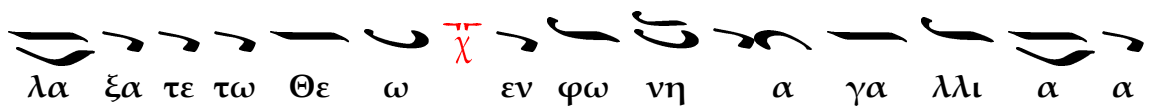
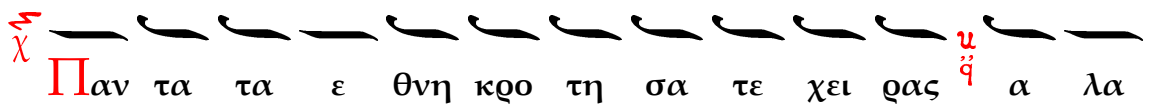
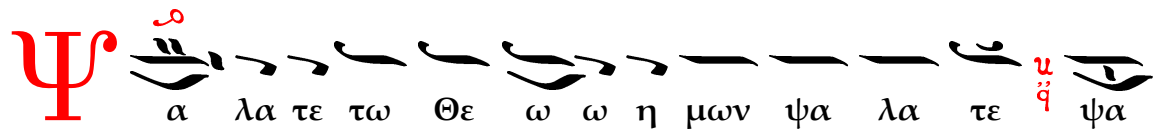
Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε, ψάλατε τῷ βασιλεῖ ἡμῶν ψάλατε.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη, κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιᾶσεως.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ἰβ' Γα ϕ

Ψ α λα τε τω Θε ω ω η μων ψα λα τε ψα

λα τε τω βα σι λει ει η μων ψα λα τε ε ε ε

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(ιε΄ 1-11)

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον ὃ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, ὃ καὶ παρελάβετε, ἐν ᾧ καὶ ἐστήκατε, δι' οὗ καὶ σώζεσθε, τίνι λόγῳ εὐηγγελισάμην ὑμῖν εἰ κατέχετε, ἐκτὸς εἰ μὴ εἰκῆ ἐπιστεύσατε. Παρέδωκα γὰρ ὑμῖν ἐν πρώτοις ὃ καὶ παρέλαβον, ὅτι Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν κατὰ τὰς γραφάς, καὶ ὅτι ἐτάφη, καὶ ὅτι ἐγήγερται τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς γραφάς, καὶ ὅτι ὤφθη Κηφᾶ, εἶτα τοῖς δώδεκα· ἔπειτα ὤφθη ἐπάνω πεντακοσίοις ἀδελφοῖς ἐφάπαξ, ἐξ ὧν οἱ πλείους μένουσιν ἕως ἄρτι, τινὲς δὲ καὶ ἐκοιμήθησαν· ἔπειτα ὤφθη Ἰακώβῳ, εἶτα τοῖς ἀποστόλοις πᾶσιν· ἔσχατον δὲ πάντων ὡσπερ εἰ τῷ ἐκτρῶματι ὤφθη κἀμοί. Ἐγὼ γάρ εἰμι ὁ ἐλάχιστος τῶν ἀποστόλων, ὃς οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς καλεῖσθαι ἀπόστολος, διότι ἐδίωξα τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ· χάριτι δὲ Θεοῦ εἰμι ὃ εἰμι· καὶ ἡ χάρις αὐτοῦ ἡ εἰς ἐμὲ οὐ κενὴ ἐγενήθη, ἀλλὰ περισσότερον αὐτῶν πάντων ἐκοπίασα, οὐκ ἐγὼ δέ, ἀλλ' ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σὺν ἐμοί. Εἴτε οὖν ἐγὼ εἴτε ἐκεῖνοι, οὕτω κηρύσσομεν καὶ οὕτως ἐπιστεύσατε.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος γ'. (Ψαλμὸς λ').

Ἦχος ἰὶ Γα ϕ

Α λλη λϑ ϑ ἰ ἰ α Α α λλη η λϑ ϑ ϑ

ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α Α α α α α λλη η η η

λϑ ϑ ϑ ϑ ἰ ἰ ἰ α α

Στίχ. Ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα, μὴ καταισχυνθεῖην εἰς τὸν αἰῶνα· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου

ου σαι με και ε ε ξε ε λϑ ϑ ϑ ϑ με ε

λλη λϑ ϑ ï ï α A α λλη η λϑ ϑ ϑ

 ϑ ï ï ï ï α A α α α α λλη η η η

 λϑ ϑ ϑ ϑ ï ï ï α α

Στίχ. Γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστὴν

και εις οι οι κον κα τα φυ γης τϑ σω ω ω ω

 ω σαι αι με

λλη λϑ ϑ ï ï α A α λλη η λϑ ϑ ϑ

 ϑ ï ï ï ï α A α α α α λλη η η η

 λϑ ϑ ϑ ϑ ï ï ï α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς ΙΒ΄ Ματθαίου

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (ιθ' 16-26).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, νεανίσκος τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ γονυπετῶν αὐτῷ καὶ λέγων· Διδάσκαλε ἀγαθέ, τί ἀγαθὸν ποιήσω ἵνα ἔχω ζωὴν αἰώνιον; Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Τί με λέγεις ἀγαθόν; Οὐδεὶς ἀγαθὸς εἰ μὴ εἷς ὁ Θεός. Εἰ δὲ θέλεις εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν, τήρησον τὰς ἐντολάς. Λέγει αὐτῷ· Ποίας; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε· Τὸ οὐ φονεύσεις, οὐ μοιχεύσεις, οὐ κλέψεις, οὐ ψευδομαρτυρήσεις, τίμα τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα, καί, ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. Λέγει αὐτῷ ὁ νεανίσκος· Πάντα ταῦτα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου· τί ἔτι ὑστερῶ; Ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Εἰ θέλεις τέλειος εἶναι, ὑπάγε πώλησόν σου τὰ ὑπάρχοντα καὶ δὸς πτωχοῖς, καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ, καὶ δεῦρο ἀκολούθει μοι. Ἀκούσας δὲ ὁ νεανίσκος τὸν λόγον ἀπῆλθε λυπούμενος· ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλά. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι δυσκόλως πλούσιος εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Πάλιν δὲ λέγω ὑμῖν, εὐκοπώτερόν ἐστι κάμηλον διὰ τρυπήματος ῥαφίδος διελθεῖν ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν. Ἀκούσαντες δὲ οἱ μαθηταῖ

αὐτοῦ ἐξεπλήσσοντο σφόδρα λέγοντες· Τίς ἄρα δύναται σωθῆναι;
 Ἐμβλέψας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Παρὰ ἀνθρώποις τοῦτο
 ἀδύνατόν ἐστι, παρὰ δὲ Θεῷ πάντα δυνατά ἐστι.

ᾠχος ἰὺ Δι

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οι οι οι

Πέτρου Λαμπαδαρίου, Χερουβικὸν τῆς ἑβδομάδος,
 ἐξηγησὶς Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

ᾠχος Γα ρ

Ο ι τα Χε ε ε ε ε ε ε ε ρθ
 Πα ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ Χε ε ρθ
 Γα Πα ρ βι ι ρι ι ι ι ι μ μυ υ υ υ υ υ υ σπι
 Νη ι ι ι ι χι ι ι ι ι ι ρι ι ι ι ι ι ι
 Γα Δι κω ω ως ει κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι
 Γα ο ι ι ι ζο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ει κο νι ι ι ζον τε ε λε ε ε ε ες
 Νη και αι αι αι αι αι αι αι αι ραι αι
 Πα αι τη η η η η η η η η η η η η ζω ω ω

Γα Νη Γα
ο ο ο ο ποι οι οι ζω ο ποι οι ω ω ζω ω ω

Ζω
Τρι α α α α α α α α α α α δι

Δι
το ο ο ο οον τρι ι ι ι ι ι σα α α α α

Γα Νη Γα
α α α α α γι ι τον τρι σα γι ι ο ο ζω ο

ον υ υ υ υ υ υ υ μνο ο ο ο ον προ

Νη Γα
σα α α α α δο ο ον τε λιε ε ε ε ες

πα α α σα α αν τη η ην βι ι ω ω τι ι

Νη Δι
ι ι ι ι ι ι ι βι ω ω τι κη η η η η

η η ην α πο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε ε

Γα
θα α α α α α α α α α με ε ε ε ε

Δι Γα
ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι με ε ρι μνα α ζα α α α α

Γα
Ω ς τον Βα α α α α α α σι ι ι ι λε

Πα Νη
ε ε ε λιε ε ε ε ε ε ε βα σι λε ε ε

Γα
α ζα α α τον βα σι ι λε τε τε

τε τε ε ε τε ε ε τε ε ε ρι ρεμ τε

ρε ε ρι ρε ρι ρι? ρι ρε ^{Ζ'} ρε ^{Ζ'} ρε ρι ρε ρι
 ρι ι ρι ρε ρι ρε ε ρι ρε ε ρι ρε ε ρι ρι? ρι
 ρι ρε ρε ρεμ ^{Ζ'} ρε ^Χ των ο λων υ πο δε ξο ο
 ο ο ο με ε νοι ροι οι οι οι οι ^{Νη} ^{Γα} ^{Γα}
Τ αις α γγε ε λι ι α γγε λι και αι αι αι αι
 αις ^{Γα} α ο ρα α α α α α τως δο ρυ φο
 ρυ υ υ υ υ με ε ε νον τα α α α α
 ξε ε σι ι ρι ι ιν ^{Γα} Α λλη λυ υ ι α α α
 α α α α α α α α α α α ^{Γα}]

*ἐκ τοῦ ἀργοῦ Χερουβ. τοῦ Πέτρου Λαμπαδαρίου. βλ. Πανδέκτη σσ. 88 - 89.

Ἐξηγήθη σήμερον κγ' Ἰουλίου , βια' , ἐκ χφ. δοθέντος μοι παρὰ Νικολάου Μάννη.

I.A.

Λειτουργικά, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, Ἦχος Γα ρ

Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον ^{Ζ'}
Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον ^{Ζ'}
Κ υ ρι ε Ε λε ε η η σον ^{Ζ'}
Κ υ ρι ε Ε λε η σον ^{Ζ'}

Π α ρα α σχϞ Κυ υ υ ρι ε
 Π α ρα σχϞ Κυ υ υ υ ρι ε
 Π α ρα α σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε
 Π α ρα σχϞ Κυ υ ρι ι ε
 Π α ρα α α σχϞ Κυ υ υ ρι ε
 Π α ρα σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε

Σ οι Κυ ρι ι ε

Κ αι τω Πνευμα τι ι ι σϞ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ε ευ
 μα Τρι α δα ο μο Ϟ Ϟ σι ο ον και α
 χω ω ρι ι ι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ
 καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον
 Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ
 Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν
 ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον
 τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους
 καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ
 σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ
 ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου
 Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ

ἡμέρα κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ
καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ
δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται
τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ
τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ
συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν
προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν
Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η η η νης θυ σι αν αι
νε σε ως

Κ αι με τα τσ πνευ μα το ο ος οσ

Ε χο μεν προς τον Κυ υ υ ρι ι ον

Α α ξι ο ον και αι δι και αι αι ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος Σαβ

βα ωθ πλη η ρης ο ς ρα νο ος και η γη της

δο ο ο ξη ης οσ Ω σαν να εν τοις υ

ψι ι ι σοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με

νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ς Ω σαν

να α α εν τοις υ ψι ι ι ι σοις

A α α α μη η η η ην
A μη η η η η η η η ην
Σ ε ε ε υ μν ς ς ς ς μεν σε Ευ λο
 γ ς ς με ε ε εν σοι ευ χα ρι ς ς με εν
 Κυ υ ρι ε και δε ο με θα α α σ ς
 ο Θε ο ος η η η μων

Ἐτονίσθησαν τῇ κε' Ἰουνίου , α' ἤ η' ἐν Καφενείῳ «Λιστόν» τῆς Κερκύρας.

I.A.

Ἄξιον ἐσί, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου, Ἦχος Γα ρ

A^{Γα} ξι ι ον ε ε σιν ω ως α λη η θω ω
 ω ω ως μα κα α ρι ι ζει ειν σε ε
 ε ε τη ην Θε ε ο το ο ο κον την α α
 ει μα α κα α α ρι ι ι ι σο ον και
 Πα να α μω ω μη η το ο ο ον και μη
 η τε ε ε ε ρα α τ ς Θε ς ς ς η η η
 μων την τι ι μι ω ω τε ε ε ραν τω ων

Χε ρϑ ϑ βι ι ι ι μι και ε εν δο ξο ο
 τε ε ε ε ε ρα α α αν α συ υγ κρι ι ι ι τω ω
 ω ως τω ων Σε ρα α φιμ την α δι α
 α φθο ο ο ρως Θε ο ο ο ον Λο ο ο ο
 γο ον τε κϑ ϑ ϑ σαν την ο ο ον τω ω ωως
 Θε ο ο το ο ο ο ο ο κον σε ε ε
 με γα α λυ υ υ υ νο ο ο ο με ε
 ε ε ε εν

Ἔτονίσθη κέ' Ἰουνίου , α ἤ η' ἐν τῷ ἀεροδρομίῳ Κερκύρας.
I.A.

Ἄξιόν ἐστιν. Πέτρου Ἀγιοταφίτου.

Ἦχος ἰὶ Γα ϕ

A Νη ξι ι ο ον ε στι ι ι ιν ω ω ω ω ως
 α λη η η θω ω ως μα κα ρι ι ζειν σε ε
 τη ην Θε ε ο το ο ο ο κον την α α
 ει ει μα κα α α ρι στον και πα να μω ω ω
 ω ω μη η το ο ον και μη τε ε ρα α τθ Θε ε

ς ς ς ς ς η η η η μων την τι ι μι ι
 Γα ω τε ε ε ε ραν κε τω ων Χε ε ρ ς ς βιμ
 και εν δο ξο τε ε ε ραν Γα α συγκρι ι ι ι τω σω ν
 Σε ε ε ε ε ρα α α φιμ Νη την α α δι ι
 Γα α φθο ο ο ο ρω ς Κε Θε ον Δο ο ο ο γο ον
 τε ε ε κ ς ς ς σαν Δι την ον τω σω Θε ο ο το
 Μ ο ο κο ον Νη σε με γα α λυ υ υ υ υ νο ο ο
 με ε ε εν Γα

Θεοδώρου Φωκαέως, ἦχος ἰβ' Γα

A ξι ον ε στιν ω ως α λη η θω ς μα κα
 ρι ζει ει ει ει ν σε την Θε ο ο το ο ο ο κον
 την α ει μα κα ρι στο ον και πα να μω μη η
 το ον και μη τε ρα τ ς Θε ε ς ς η η μων
 τη η η η η ην τι μι ι ω τε ε ε ε ραν
 τω ων Χε ε ρ ς ς βιμ και αι εν εν δο ξο
 τε ε ε ρα αν α συγκρι ι τω σω ων Σε ε ρα α

φημ τη η η η ην α δι ι α φθο ο ο ο
 ο ο ρως Θε ο ο ον Λο ο γο ο ον τε κϛ
 ϛ ϛ σα α αν την ον τως Θε ο ο το ο ο ο
 ο κο ο ον σε με γα α λυ νο ο ο με ε ε εν

Κοινωνικὸν Δανιὴλ Πρωτοψάλτου

Ἦχος Γα ρ

A Γα ι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι αι αι αι νει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει χει ει ει ει χει ει ει ει ει ει ει ει χει ει
 ει ει ει ει ει ει ει χει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει χει ει χει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει αι νει ει ει τε ε ε η ε ε ε ε

το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ον Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ το ο

ο ο ον Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ χυ υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι

ι ι ι το ο ο ο ο ο ον Κυ υ υ υ υ υ υ υ ρι

ι ι ι τον Κυ υ υ ρι ο ο ο ο ο ο ο ον

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε εκ τω ω ω ω ω ω λυ ου ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ

ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ

ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ

ϝ χϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ εκ τω ω ω

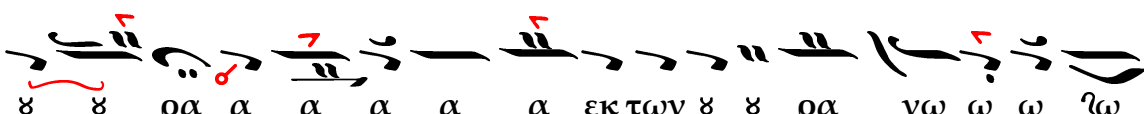
ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ

ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ

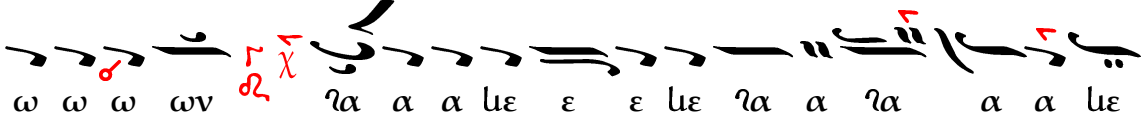
ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ

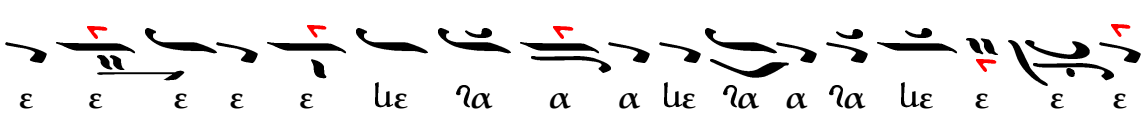
 8 8 8 8 8 8 8 8 ^{Γα} 8 8 8 8 8 8 8

 8 8 ρα α α α α εκτων 8 8 ρα νω ω ω ζω

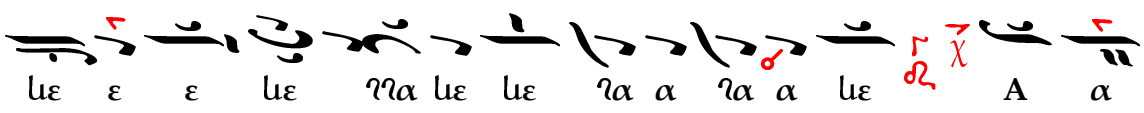
 ω ω ω ων ^χ 2α α α λιε ε ε λιε 2α α 2α α α λιε

 ε ε ε ε ε λιε 2α α α λιε 2α α 2α λιε ε ε ε

 ε 2α α α α α λιε 2α α λιε 2α α 2α α α α

 λιε ε ε λιε 2α λιε λιε 2α α 2α α λιε ^χ 2α Α α

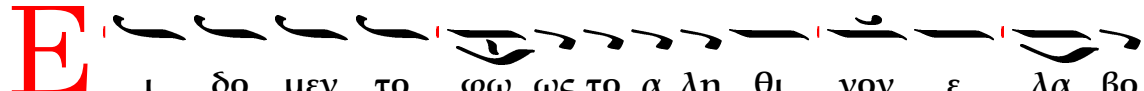

 αλ λη λ8 8 8 8 8 8 ι ι ι α α α α ^{Νη}

 α α α α α α α α α α α α α α ^{2α}

Ἦχος Δι-θ

Ε

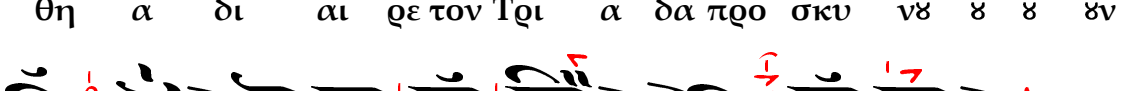
 ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο

 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ^ε ευ ρο μεν πι σιν α λη

 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ ν8 8 8 8 ν

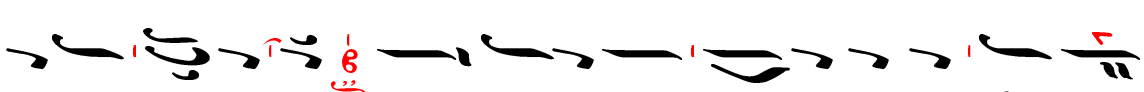

 τες ^ε αυ τη γαρ η μας ε ε σω ^χ σε ε εν ^Δ

Ἦχος Δι-θ

Π

 λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

 ως σ8 Κυ ρι ε ^ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

ξαν σθ ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων σθ με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τασ την δι και ο συ υ νη ν σθ
 Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α Α λλη
 λθ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με
 νον α πο τϛ νυν και ε ως τϛ αι ω ω νος (δις)
Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη
 με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τϛ νυν και ε ως
 τϛ αι ω ω νο ο ο ς